

Sikkerhed for Tilskud, som var forlangt, ikke indenfor den Frist, der var given, nemlig den 1. Januar 1910, men man kan ikke deraf drage den Slutning, at det skulde betyde, at der ikke var en meget stærk Interesse i den paagældende Egn for en saadan Bane. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale den Interesse, Banen har for Befolkningen i Almindelighed, den Interesse, den for hele Østsjælland's Vedkommende har for den gennemgaaende Trafik, o. s. v., men jeg skal kun omtale Grundene til, at den interesserer Befolkningen paa den paagældende Egn, og da i særlig Grad fremhæve de Grunde, der tale for, at det, til Trods for at det ikke har været muligt at faa dette store Tilskud skaffet til Veje indenfor den forholdsvis korte Frist, der var given, vilde efter min Opfattelse være ganske urigtigt at udskyde den til et senere Tidspunkt.

Det kan ikke nægtes, at det Beløb af 100,000 Kr. pr. Banemil, som man ved dette Baneanlæg forlangte af Kommunerne, var et forholdsvis overordentlig stort Tilskud. Det er 4 Gange saa stort som det Tilskud, man forlanger til de jyske Statsbaneanlæg, der omhandles i samme Lov, og 2½ Gang saa stort som Tilskuddet til det andet sjællandske Jernbaneanlæg, Næstved-Hillerød-Banen, og det er en selvagt Ting, at det er vanskeligere at faa tegnet et saa meget større Beløb. Dernæst var Fristen ret kort til Tegningen af et saa stort Beløb, nemlig Tiden fra Lovens Vedtagelse til 1. Januar 1910. Og hertil kommer, at det var en udtrykkelig Forudsætning for Jernbaneloven baade i den Skikkelse, hvori den blev forelagt, og da den forlod dette Ting, at der samtidig med dens Vedtagelse skulde gennemføres en Lov om Jernbaneskyld, hvorved det blev muligt for de interesserede Kommuner at faa i alt Fald delvis Dækning for de Tilskud, de skulde yde, men denne Bestemmelse om Jernbaneskyld blev først ophøjet til Lov den 18. April 1910, altsaa omtrent 4 Maaneder efter, at den Frist var udløben, inden hvilken Tilskuddet skulde være sikret, og det er en selvagt Ting, at dette i overordentlig høj Grad har vanskeliggjort Tegningen af et saa stort Beløb. Det forekommer derfor mig, at det i Virkeligheden er en Mangel hos de forskellige Lovgivningsfaktorer, at de ikke have tænkt paa, at det vilde være rimeligt at forlænge Fristen for de Baner, der komme længere henne i Rækken, naar den Forudsætning, man oprindeligt har haft, nemlig at Jernbaneskyldloven skulde gennemføres samtidig med selve Jernbaneloven, ikke var

slaaet til. Det forekommer mig, at der burde have været indført en Bestemmelse, hvorved Fristen blev sat til en vis Tid efter, at Jernbaneskyldloven var vedtagen.

Men endnu er der adskillige andre Grunde, som tale til Undskyldning for, at den paagældende Egn ikke har været i Stand til at præstere et saa stort Tilskud. Løbet af den Tid, der var nævnt. Den Katastrofe, som i 1908 ramte hele den sjællandske Landbefolkning, har ganske naturligt virket i høj Grad hemmende og lamende paa Befolkningens Energi og Handlekraft og selvfølgelig ikke mindst i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, og denne Valgkreds eller i alt Fald en Del af den er i særlig Grad den Egn, som for Lokaltrafikens Vedkommende er interesseret i dette Jernbaneanlæg. Det er naturligt, at der maatte gaa nogen Tid, inden Befolkningen kunde rette sig efter det voldsomme Choc, som dette Krak i 1908 førte med sig baade i moralsk og økonomisk Henseende, og at der maatte gaa nogen Tid, inden den turde paatage sig Opgaver, der krævede betydelige Ofre. Dette har da utvivlsomt været stærkt medvirkende til, at Tilsagnet om Tilskud ikke kom til at foreligge i rette Tid.

Selvfølgelig kunne andre Grunde have været medvirkende, f. Eks. den, at man har været noget uenig om Retningen, som det ganske naturligt altid er Tilfældet ved Baneanlæg. Men der er nu for nogen Tid siden indsendt til Ministeriet for offentlige Arbejder et Andragende om, at der for Køge-Vigerslev-Banens Vedkommende maa blive foretaget en Ændring i Jernbaneloven af 1908 saaledes, at der fastsættes en ny Tidsfrist, inden hvilken de paagældende Kommuner skulle afgive den i Lovens § 4 foreskrevne Erklæring om at ville erstatte Statskassen en vis Del af Udgifterne ved den nævnte Banes Anlæg. Der tilføjes, at for Komiteens Vedkommende er der intet til Hinder for, at Fristen kan sættes til 1. April dette Aar, idet der nu foreligger bindende Tilsagn fra de paagældende Kommuner om at ville udrede den paagældende Sum. Forholdet er det, at der er sikret et Beløb noget større end det, der udtrykkelig er forlangt, og at Tilsagnet er bindende for alles Vedkommende. Derfor vil jeg gerne, saa indtrængende jeg formaar, anbefale dette Andragende til den højtærede Trafikminister og udtale Haabet om, at Overvejelserne i Ministeriet angaaende det maa resultere i, at den højtærede Minister imødekommer det fremsendte Andragende og fremsætter Forslag til en Ændring i Jern-